

ת"פ 11656/04/13 - מדינת ישראל נגד ע צ צ

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 11656-04-13 מדינת ישראל נ' ע צ צ

בפני
בעניין: כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ע צ צ

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אורית קליינפלד

הנאשם וב"כ עו"ד אסנת בכר

פסק דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת גרושים מזה 14 שנים ולהם 3 ילדים משותפים בגילאי 4-15, והמתלוננת התגוררה בבית הוריה בכוכב יאיר (להלן: "הבית").

ביום **3.11.12** בשעה 13:30 בבית ביקש הנאשם מהמתלוננת להסיעו לביתו בצור יצחק ברכבה. בהמשך, נהג הנאשם ברכב בפראות תוך שהוא עולה על במפרים במהירות ועקב כך ביקשה ממנו המתלוננת שיאט. בתגובה אמר לה הנאשם: **"אם לא תירגעי אני אזיין לך את התחת"**. מיד לאחר מכן, עצר הנאשם את רכב בחקירת בלמים בצור יצחק, והדף את המתלוננת, ריתק אותה לכיסאה, והוריד את ראשה כלפי מטה.

כתוצאה מכך, נגרמו למתלוננת סימנים כחולים בזרוע ימין ובאוזנה, וכן שפשוף במצח.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן, יורשע בגינו, ויופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן.

לעניין העונש- יטענו הצדדים באופן פתוח, כאשר המאשימה תעתור להרשעתו, וב"כ הנאשם יוכל לעתור לענישתו ללא הרשעה.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו מיום **30.6.15** עולה כי הנאשם בן 40, גרוש ואב לשלושה ילדים בגילאי 6, 12 ו-18. מתגורר בכוכב יאיר ועובד בחברה לאחזקת מבני מגורים.

הבכור במשפחת מוצאו המונה זוג הורים וארבעה ילדים, תאר כי בילדותו ספג אלימות, ומערכת היחסים עם אמו השתפרה כשבגר, וכיום הקשר ביניהם טוב. הקשר עם אביו אופיין בקרבה ותמיכה ביחס להתנהלות האם.

סיים 12 שנות לימוד בבי"ס מקצועי במגמת מכונאות ללא תעודת בגרות, שירת שירות צבאי חלקי על רקע נישואיו באותה תקופה.

בהמשך עבד עם אביו במוסך שבבעלותו, ולאחר מכן הקים עסק עצמאי בתחום שטיפת רכבים. עבד בתחום זה כ-10 שנים ופרנס את משפחתו.

לאחר מכן ביקש לנסות תחום עצמאי אחר ורכש זיכיון לרשת המבורגרים, אך הסתבך כלכלית, שקע בחובות, והגיע לכדי פשיטת רגל כשהוא נדרש להחזיר חובות מול בנקים, הוצל"פ. לאחר כישלון העסק, עבד מספר שנים כשכיר בבית דפוס ועזב בשל תנאי ההעסקה, ומזה כשנה עוסק בתחום אחזקת מבני מגורים ובסופי שבוע משלים הכנסה בשטיפת מכוניות.

מתאר כי הוא והמתלוננת נישאו כשהיו מאוד צעירים וחסרי ניסיון בניהול מערכת יחסים זוגית, בתחילת הקשר התגוררו בבית הוריה והוא מצא מפלט בקשר הזוגי מהקשר הבעייתי עם אמו. כשנה לאחר נישואיו נולדה בתו הבכורה והם עברו להתגורר בשכירות.

מתחילת הקשר ביניהם היו בעיות תקשורת, קשיים וחוסר אמון שהלכו והחריפו לאחר הולדת הבת. כשנתיים לאחר נישואיהם החליטו להתגרש עקב החמרה במערכת היחסים הזוגית ששיאה היה בהגשת תלונה של הגרושה נגדו בגין אלימות כלפיה.

לאחר הגירושים המשיכו לשמור על קשר סביב גידול בתם והתקשו להיפרד, חזרו ונפרדו לסירוגין. התנהלות זו התקיימה לאורך שנים כשבמסגרת זו נולדו להם עוד שני ילדים.

הקשר ידע עליות ומורדות בכל אותן שנים, ולפני כשנתיים נפרדו בפעם האחרונה לאחר ששבו להתגורר בבית הוריה במטרה להקל על מצבם הכלכלי הקשה. כיום לדבריו נמצאים עדיין במאבק גירושין סביב הסדרי הראייה של הילדים, וישנה מעורבות של מחלקת הרווחה ביישובם בנוגע למשפחה.

בהתייחסו לקשר עם ילדיו שיתף כי למערכת היחסים הזוגית הייתה השפעה גם למערכת היחסים עם ילדיו. לדבריו, עשה מאמץ לתפקד כאב, דאג לצורכי ילדיו ופרנסתם.

במהלך השנים התעוררו בעיות וקשיים בקשר עם ילדיו ונוצרו קואליציות משפחתיות בקשר המשפחתי. לדבריו בתו הבכורה במהלך השנים התקשתה לתקשר איתו ובבגרותה נוצר ביניהם ריחוק כשלתפיסתו היא יוצרת קשר

עם אמה כנגדו.

בקשר עם בנו האמצעי שיתף כי שמר עמו על קשר טוב שהלך והתחזק, וכיום בנו מתגורר עמו. בקשר עם בנו הצעיר- מנהל עמו קשר טוב וקרוב, אך בשל העדר הסכמות בנוגע להסדרי ראייה לא מתקיימים ביניהם מפגשים סדירים.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

בהתייחס לעבירה הנוכחית- הודה חלקית בעובדות כתב האישום כשלדבריו ביום האירוע שהה ביחד עם משפחת גרושתו וביקש ממנה כי תשיב אותו לביתו ברכבה. כשהחל בנסיעה התעורר ביניהם ויכוח בנוגע למצבם הכלכלי והקשר שלו עם בנם האמצעי, המתלוננת החלה לתקוף אותו מילולית - והוא בתגובה התנהג כמתואר בכתב האישום המתוקן.

לדבריו באותה תקופה התקשו לתקשר והוא חש תחושת תסכול וכעס שנצבר לאורך זמן כשהמתח ביניהם גובר, זאת לאחר תקופה בה ניסו לשוב ולהתגורר יחד בבית הוריה.

השירות התרשם כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על התנהלותו ונוקט בעמדה קורבנית ומאשימה בהתייחסו להתנהלותו בביצוע העבירה.

בשיחה טלפונית עם המתלוננת, שביקשה לא להגיע לשירות, עלה כי מדובר באישה בת 39 שעובדת כיום כסניעת גננת. היא נשואה בשנית לפני כשנה עם בן זוג שלו שני ילדים מקשר זוגי קודם.

תארה את הקשר עם הנאשם כמערכת יחסים קונפליקטואלית, לא יציבה, בעלת קושי בנפרדות וקשיי תקשורת. לדבריה הנאשם נהג כלפיה באלימות פיזית ורגשית במהלך נישואיהם והקשר אופיין בעליות ומורדות. משפחת מוצאה הייתה מעורבת במהלך השנים בקשר הזוגי, ולא תמיד זכתה לתמיכתם בנוגע להתנהלותה בקשר.

בשיחה עם המתלוננת העלתה טענות כלפי הנאשם הנוגעות לקשר הבעייתי שלו עם ילדיהם המשותפים וניסיונותיו לפגוע במערכת היחסים הזוגית החדשה שיצרה לעצמה. לדבריה היא נמצאת בקשר עם גורמי הרווחה מזה כשלוש שנים לסירוגין סביב הסדרי הראייה של ילדיה לגביהם עדיין אין סיכום.

בהתייחס לעבירה- תארה את המתואר בכתב האישום. השירות התרשם כי עדיין הם מנהלים מאבקי כוח שיוצרים פגיעה בילדיהם המשותפים.

השירות התרשם ממערכת זוגית שבה לאורך שנים התקיים חוסר אמון, קשיי תקשורת וקושי לנפרדות, וניכר כי הצדדים משליכים אחד על השני את האחריות להתנהלות בקשר הזוגי.

ממידע ממחלקת הרווחה בכוכב יאיר עולה כי מתרשמים ממערכת יחסים קשה ומורכבת שלווה באלימות פיזית, מילולית, ורגשית של הנאשם כלפי המתלוננת במהלך השנים.

הילדים שגדלו באווירה זו הושפעו בהיבט הרגשי, נפשי ותפקודי.

גורמי הטיפול דיווחו כי מצבה הנפשי של המתלוננת לא היה יציב לאורך השנים ובפעם האחרונה שבה נפרדו - עשתה ניסיון התאבדות לפי כשלוש שנים.

השירות התרשם כי הנאשם בעל דימוי עצמי נמוך, חסר ביטחון המלווה בתחושה של בדידות, שהתקשה לפרנס את משפחתו והדגיש בפני השירות את חלקיו המתפקדים.

נראה כי התקשה לקחת אחריות על התנהלות בעייתית בחייו בכלל ובקשר הזוגי בפרט, מבטא עמדה קורבנית ומשליך עיקר האחריות על כישלון מערכת היחסים והקשר הבעייתי עם ילדיו על המתלוננת.

על גורמי הסיכון להישנות עבירה - מנה השירות את מאפייני אישיותו, התקשורת לראות את התנהלותו הבעייתית, קשייו לנתק את הקשר הזוגי ולהמשיך בחייו, נטייתו לאימפולסיביות ותוקפנות וקשייו להכיר באחריותו כמו גם העובדה כי עדיין קיים סכסוך פעיל בנוגע להסדרי ראייה עם המתלוננת.

על גורמי הסיכון לשיקום - מנה השירות את העובדה כי מביע רצון מילולי להגיע להסכמה בנוגע להסדרי הראייה, יכולתו לראות את הפגיעה בעיקר בילדיו ומוכנותו לבחון התנהגותו בהליך טיפולי, לצד ההתרשמות כי ההליכים המשפטיים שננקטו כנגדו לראשונה העמידו אותו על חומרת מעשיו.

השירות התרשם מצורך של הנאשם להשתלב בטיפול בתחום האלימות הזוגית על מנת לבחון התנהלותו הבעייתית, המניעים שהביאו להתנהגותו האלימה, בחינת הקשר הזוגי המורכב שניהל ומידת מוכנותו לניתוק מהמתלוננת. קיימת חשיבות להשתלבות בטיפול הואיל וכיום מצוי במאבק על הסדרי הראייה והמשמורת.

הנאשם הציג עמדה אמביוולנטית בנוגע לצורך שלו בטיפול, אך הביע הסכמתו הראשונית להשתלב בו.

לאור האמור, המליץ השירות על דחיית הדיון בשלושה חודשים במהלכם ימשיך בטיפול בו החל ברווחה, ויבחן צרכיו הטיפוליים הנוספים ומידת שיתוף הפעולה שלו בטיפול.

מתסקיר משלים בעניינו של הנאשם מיום 7.10.15 עולה כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם שמר על קשר עם השירות והמשיך בהליך הפרטני בו החל במחלקת הרווחה בכוכב יאיר. לדבריו ממשיך בעבודתו בתחום אחזקת מבנים.

הנאשם המשיך במפגשים הפרטניים בתחום הדרכה הורית והעלה בשיחותיו את קשייו הזוגיים וחש כי הטיפול מסייע לו ומקדמו.

לאחרונה הצליח להגיע יחד עם המתלוננת להסדרי ראייה בנוגע לבנם הצעיר בן ה-7, וציין כי הקשר עמו כיום טוב וקרוב יותר והוא וגרושתו מקפידים לשמוק על הסדרי הראייה אליהם הגיעו בסיוע הרווחה.

בנו האמצעי בן ה-12 ממשיך להתגורר אצלו, וגם לגביו הגיעו להסכם משמורת שקיבל אישור בימ"ש לענייני משפחה.

במהלך תקופת הדחייה נעשה ניסיון לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית בשירות לגברים שביצעו עבירות אלימות זוגית. הנאשם התקשה להגיע למפגשים בשל עבודתו והמרחק הרב וביקש להסתפק בטיפול הפרטני במחלקת הרווחה.

מדיווח שהתקבל ממחלקת הרווחה בכוכב יאיר עולה כי הנאשם ממשיך להגיע למפגשים פרטניים בהם משתף בנוגע למערכת היחסים הזוגית ועם ילדיו. לדברי העו"ס המטפלת בו- הנאשם משתף פעולה בטיפול, מקפיד להגיע למפגשים ונראה כי נתרם מההליך הטיפולי.

בתו הבכורה כיום מעל גיל 18 והקשר עמה מורכב יותר.

הנאשם הביע חשש מהאפשרות כי יורשע בדין לאור הפגיעה האפשרית בעתידו המקצועי, הקשר עם גרושתו, והשיפור שחל במערכת היחסים.

לאור האמור, השירות העריך כי יש לסיים את ההליך המשפטי בהימנעות מהרשעה וצו מבחן במהלכו ימשיך השירות לעקוב כגורם מפקח סמכותי אחר טיפולו במחלקת הרווחה בכוכב יאיר, הואיל והרשעה עלולה לפגוע בעתידו התעסוקתי.

השירות העריך כי אי הרשעה עשויה להפחית את המתחים בין בני הזוג ולחזק את האיזון אליו הגיעו בקשר ביניהם בעיקר סביב סוגיית הסדרי הראייה.

כמו כן המליץ השירות להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף 100 שעות, שתהווה ענישה קונקרטית וחינוכית, והוא הביע הסכמתו לכך.

4. ב"כ המאשימה טען לעונש כי הנאשם יליד 1975, הודה במסגרת הסדר טיעון בעבירת איומים.

הערך החברתי שנפגע הינו השמירה על שלווה הנפש ובריאות הגוף מפני אלימות והפחדות.

בתי המשפט החמירו בענישתם של נאשמים שאיימו על נשותיהם.

כך, ברע"פ 1293/08 קורניק נגד מ"י- שם דובר על נאשם ללא עבר פלילי שאיים על אשתו ונדון לשנת מאסר בפעול עונש שאושר בבימ"ש העליון.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה- הנאשם זקוק לעזרת המתלוננת שמאפשרת לו לנסוע ברכבה, משיב לה רעה תחת טובה, נוהג בפראות, ולאחר שמבקשת כי יאט- מאיים עליה בבוטות כי יפגע בה ואף עובר למעשים אלימים שמותירים סימנים על גופה של המתלוננת.

ע"ת/1 כנרת, שהעידה בבימ"ש הינה אישה נורמטיבית ומרשימה, שסיפרה כיצד שמעה מהרחוב צרחות וחריקות בלמים וחשבה שהייתה תאונת דרכים אך גילתה שהנאשם אווז בחוזקה במתלוננת, ויושב עליה. נוכח צעקות העדה ברח הנאשם מן המקום והותיר את המתלוננת המומה. כל זה נעשה בצהרי היום בתוך רכב ברחובה של עיר.

מתחם הענישה נע בין מאסר קצר בעבודת שירות לבין 10 חודשי מאסר.

מדובר באירוע חמור, והגם שמדובר באיום שהמלל שלו אינו מהחמורים הרי שהשימוש באקט פיזי והנהיגה הפרועה הופכים אותו לקונקרטי.

התסקיר הראשון בעניינו העלה כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות, שירותי הרווחה תיארו הפעלת אלימות לאורך שנים, השפעתה של מערכת יחסים אלימה זו על הילדים, מתואר ניסיון התאבדות של המתלוננת והתרשמו כי קיים סיכון עקב נטייה לאימפולסיביות ותוקפנות עקב הסכסוך המתמשך.

בתסקיר המשלים עולה תמונה מעט חיובית יותר לגבי הנאשם, ששיתף פעולה ונרתם להליך הטיפול ואינו בקשר עם המתלוננת.

בנסיבות אלה אין לחרוג מהמתחם ויש לקבוע עונשו של הנאשם באמצעו באופן שירצה מאסר בעבודת שירות, לצד מע"ת מרתיע, קנס ופיצוי למתלוננת.

ענישה בהתאם להמלצת התסקיר אינה הולמת את חומרת המעשים והרקע הקשה בצד.

נסיבות אלה אינן מקיימות את התנאים לביטול הרשעה בהתאם להלכת כתב, שכן ההרשעה אינה פוגעת פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם, והוא לא הצביע על נזק קונקרטי ממשי באמצעות תשתית ראייתית מתאימה.

בתסקיר אף לא צוין מקום עבודתו, תפקידו או עמדת המעסיקים ואין כל בסיס לקביעה לפיה הרשעה עלולה לפגוע בעתידו המקצועי.

הנסיבות אף אינן מקיימות את התנאי של סוג העבירה, הואיל ואלימות בין בני זוג ברמת אלימות שמתוארת כאן, בפרהסיה, תוך נהיגה פרועה ופגיעות פיזיות, אינה מאפשרת סיום הליך ללא הרשעה לאור האינטרס הציבורי בעבירות מסוג זה.

לאור האמור, יש להותיר את הרשעתו של הנאשם על כנה ולהשית עליו עונש הרתעתי של עבודות שירות לצד מע"ת קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם טענה מאידך לעונש כי מדובר בוויכוח בין בני הזוג, ולו היה ממשיך הליך ההוכחות- היו עולים עדים שהיו מוכיחים ההפך מעדותה של עדת התביעה כנרת.

בשום שלב לא נאמר ע"י אף אחד כי הנאשם ישב על המתלוננת וזה גם לא הגיוני בהיותם ברכב, ואם כנרת טוענת שזה מה שראתה- אז עולה שאלה לגבי אמינותה ומהימנותה של עדה זו.

הנאשם לא עשה מעשים אלימים כדי לפגוע במתלוננת אלא היה אקט של ויכוח במהלך הנהיגה, הוא החזיק אותה כדי שלא תפגע בו, וזו גם הייתה גרסתו בחקירה.

שירותי הרווחה ניזונו מגרסת המתלוננת לעניין האלימות וזה לא נחקר או נבדק, היא הגישה הרבה תמונות אך אף אחת מהן לא הניבה כתב אישום.

בני הזוג נישאו בגיל צעיר מאוד, הביאו לעולם ילדה ומיד לאחר מכן החליטו להתגרש. לאחר גירושין שבו לגור יחד והביאו עוד שני ילדים בעודם גרושים. מערכת יחסיהם ידעה עליות ומורדות והמתלוננת אף ניסתה להתאבד.

כתב האישום תוקן לקולא בעניינו של הנאשם, ונמחקה עבירת התקיפה.

מדובר בחלוף זמן של 3 שנים - שהינו מהותי הואיל ונסיבות רבות השתנו מאז האירוע.

המתלוננת נישאה בינתיים וחיה עם בן זוגה כיום, ובימ"ש למשפחה קיבל החלטה לעניין הסדרי ראייה, משמורת ומזונות, כך שמידת החיכוך בין הצדדים היא כמעט אפסית.

באירוע נשוא כתב האישום היה ביניהם וכוח כשבמהלכו ניסה להרגיע אותה והתבטא כלפיה בגסות, אבל בחקירה במשטרה הסביר כי אמר את הדברים כדי שתירגע.

בתלונתה לא הזכירה המתלוננת את המשפט הזה, ולא חשה מאוימת.

אין כאן עניין של כוונה ממשית לבצע את האיום. יש להתייחס לכך שזוגות רבים במהלך גירושין מקללים ומאיימים ומדברים בשפה לא יפה, אבל אין כל כוונה מאחורי הדברים.

מהתסקיר עולה כי הקשר של הנאשם והמתלוננת טוב יותר, היא חיה עם בעלה ומגדלת את הבת הבכורה, והילד הקטן והנאשם מגדל את הבן האמצעי עליו קיבל משמורת מלאה.

הנאשם משלם מזונות, עבר ועדיין עובר טיפול פרטני, משתף פעולה, מקפיד להגיע לפגישות, ומצבו השתפר מאוד.

הוא לקח אחריות על מעשהו, נעדר הרשעות קודמות, והרשעה עלולה לפגוע בהליך שיקומו ולהגביר את תחושת הקורבנות שלו, בתהליך ארוך ועדין בו הוא מצוי של יצירת אמון בין שניהם.

קיימת חשיבות לשמור על המרקם העדין שנוצר בין הצדדים בתקופה האחרונה. הנאשם מגדל את הילד בכוחות עמנו, עוסק באחזקת מבנים ומקפיד על תשלום מזונות והסדרי ראייה, ואף משלם חובות עצומים להוצל"פ.

הרשעתו תביא לפיטוריו כפי שמובא במכתב מפורש שכתב מעסיקו, הואיל ובמסגרת עיסוקו מקבל מפתחות לדירות ובניינים חדשים מהקבלן על מנת לעשות תיקונים.

הנאשם עומד בתנאי הלכת כתב הואיל והרשעתו תוביל ליחס בלתי סביר בין הנזק שעלול להיגרם לו לבין

האינטרס הציבורי, וניתן לוותר על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים.

במצבו הכלכלי הנוכחי הנאשם לא יוכל לעמוד בקנס ופיצוי הואיל ומשלם מזונות לילדיו, חובות, ומנסה להתפרנס.

לאור האמור, בימ"ש מתבקש לאמץ את המלצת התסקיר, להימנע מהרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו של"צ.

הנאשם הוסיף כי הוא מצטער על שעומד במעמד זה, הבין מעשיו ומעוניין לפתוח פרק חדש בחייו ולשכוח את הכל.

5. הכרעה

מעשיו של הנאשם מהווים פגיעה בערכים מוגנים שעניינם זכותו של הפרט לשלוות נפש, ולהגנה על שלומו, גופו ובריאותו, לא כל שכן במסגרת התא המשפחתי.

במעשיו פגע הנאשם בערכים אלה פגיעה קשה ברף הגבוה של עבירת האיומים הואיל והאמירה המאיימת, הגסה והאלימה (מילולית) לפגיעה בשלומה של המתלוננת לוותה אף באלימות פיזית כלפיה, שכללה את הדיפתה, ריתוקה לכיסא והורדת ראשה מטה (**סעיף 40ט(א)(10) לחוק**), ולבסוף גרם לה לחבלות בזרועה, אוזנה ומצחה (**סעיף 40ט(א)(4) לחוק**).

למותר לציין כי העובדה לפיה האירוע התרחש בד בבד עם נהיגתו הפרועה של הנאשם ועצירתו בחקירת בלמים רק מחדדת את הלך הרוח האלים בו היה שרוי באותה עת.

יוער כי במצב דברים זה, הנזק הצפוי עלול היה להיות חמור יותר, להסלים ואף לגרור מעורבותם בתאונת דרכים (**ס"ק 3**).

מנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה עולה כי הגם שלנאשם אין הרשעות קודמות, הרי שצבר לחובתו גיליון תעבורתי עשיר במהלך שני העשורים האחרונים (**סעיף 40יא(11) לחוק**).

כמו כן מדובר בעבירה מלפני 3 שנים, ובמהלך הזמן שחלף לא שב להסתבך בפלילים (**סעיף 40יא(10) לחוק**).

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר ובכלל זה את העדת המתלוננת (**סעיף 40יא(6) לחוק**).

מהתסקירים בעניינו עולה כי המערכת המשפטית בין הנאשם למתלוננת וילדיו אינה יציבה, רגישה, הם מצויים

בטיפול של גורמי הרווחה שדיווחו על מערכת יחסים קשה ומורכבת שלווה באלימות פיזית, מילולית, ורגשית של הנאשם כלפי המתלוננת במהלך השנים, בהתאם לדברי המתלוננת, הגם שמצבה הרגשי אינו יציב ובעברה אף ניסיון התאבדות על רקע פרידה מהנאשם.

עם זאת, כיום חל שיפור לאור סיום מאבקם בבימ"ש למשפחה והסדרת הסוגיות השונות, ונישואיה השניים של המתלוננת.

על פי התסקיר - הנאשם לוקח אחריות חלקית על מעשיו (**סעיף 40א(4) לחוק**), מתקשה לקחת אחריות על התנהלותו הזוגית, ונוקט בעמדה קורבנית ומאשימה בהתייחסו להתנהלותו בביצוע העבירה, כשהוא אף משליך את עיקר האחריות על כישלון מערכת היחסים והקשר הבעייתי עם ילדיו על המתלוננת.

מתחם הענישה בעבירת האיומים נע בין מע"ת לשנת מאסר בפועל, כשמעשי הנאשם מצויים ברף הבינוני-גבוה. עם זאת, יש להקל עמו על מנת שלא לפגוע בסיכויי שיקומו, זאת לאור העובדה כי מהתסקיר המשלים עולה תמונה חיובית לפיה הוא מצוי בהליך טיפול פרטני במחלקת הרווחה, חש כי זה מסייע לו ומקדמו, משתף בנוגע למערכת היחסים הזוגית ועם ילדיו, מקפיד להגיע למפגשים ונראה כי נתרם מההליך הטיפולי.

כמו כן הנאשם מקפיד ביחד עם המתלוננת על הסדרי הראייה, וקשריו עם בנו השתפרו (**סעיף 40ד(א) לחוק**).

בנוגע לרכיבי הענישה הכספיים, מצאתי כי יש להקל עמו לאור העובדה כי מהתסקירים בעניינו עולה כי מצבו הכלכלי בעייתי הואיל ובעטיו של עסק שכשל- שקע בחובות והגיע לכדי פשיטת רגל כשהוא נדרש להחזיר חובות מול בנקים והוצל"פ, וזאת כשעליו לשלם מזונות לידיו ולפרנס את עצמו ואותם (**סעיף 40א(2) לחוק**).

לאחר שנדרשתי לכלל השיקולים הרלבנטיים, מצאתי כי בנסיבות אלה יש לבטל את הרשעת הנאשם.

לא נעלם מעיניי, כי אופי העבירה שעניינו איום כלפי גרושה המלווה באלימות פיזית כלפיה אינה מסוג העבירות בהן בדרך כלל יש להעדיף את אינטרס שיקום הנאשם, מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים שבראשם- הצורך בהרתעה מפני עבירות אלה הפושות כנגד בחברה.

עם זאת, יש לבחון אם הנזק לעתידו של הנאשם בהרשעתו עולה על חומרת מעשיו.

למרות שלא נבחנה כלל סוגיית הפגיעה בסיכויי שיקומו של הנאשם גרימת נזק קונקרטי מבחינה תעסוקתית ע"י השירות - אוזכר, כי הנאשם עובד מזה כשנה באחזקת מבני מגורים, כשבמסגרת זו מקבל לידיו מפתחות של דירות חדשות על מנת לבצע בהן תיקונים מטעם הקבלן- ומכתבו של המעסיק ממנו עולה כי ככל ששורשע- יפוט, מספיק לעניין זה. מדובר בנאשם בעל תחום תעסוקתי לא יציב ולא רציף, מקום בו החליף מקומות עבודה רבים בעברו, ואף שינה מעמדו משכיר לעצמאי וחוזר חלילה - אך למרות זאת, יש בהרשעה כדי לפגוע בעתידו התעסוקתי כנ"ל.

בשולי הדברים יוער כי הואיל וסיום הליך ללא הרשעה מהווה חריג לכלל כי משקבע בימ"ש כי נאשם ביצע את העבירה- יורשע בדין, הרי שהנטל על הבא בשערי בימ"ש ומבקש חריגה משורת הדין להראות כי עשה כל שלאל ידו על מנת לקחת אחריות, לבטא כפרה ורצון לתקן את שעוול, ולחזור למוטב.

בענייננו- נעשה ניסיון לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית בשירות לגברים שביצעו עבירות אלימות זוגית, הנאשם ביכר את נוחותו האישית וביקש להסתפק בטיפול במסגרת הרווחה בשל קשיי מרחק ופנאי, וכן לקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו כשהוא ממשיך להטיל אחריות חלקית על המתלוננת.

עם זאת - הנני מאמצת את המלצת שירות המבחן, בדבר חריגה ממתחם הענישה מחמת שיקולי שיקום הנאשם - וזאת נוכח הטיפול שמקבל, המקדם את מצבו האישי והמשפחתי.

אין גם להתעלם מחלופי הזמן מאז ביצוע העבירה ומתיקון כתב האישום לקולא באופן משמעותי.

לאור האמור, מצאתי כי אימוץ המלצת השירות בכל הנוגע להטלת צו של"צ בעניינו של הנאשם, בנוסף לצו מבחן, ומתן פיצוי (מופחת) למתלוננת תוך ביטול הרשעתו - מקיים את עקרון ההלימה שבחוק, ומהווה איזון ראוי והולם בין האינטרסים השונים.

6. לפיכך, אני מורה על ביטול הרשעת הנאשם, וגוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. צו מבחן למשך שנה.
- ב. של"צ בהיקף 100 שעות על פי תוכנית שירות המבחן שתוגש תוך 30 יום.
- ג. פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪ שישולם עד 1.1.16.

7. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

8. עותק יישלח לשירות המבחן.

ניתן היום, י' כסלו תשע"ו, 22 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.